

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5594/06
31.10.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Milankom Alkalaj, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi "AA", u sastavu "BB", koga zastupa po punomoćju AB, radi poništaja rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Uprave carina 01/4 broj U/II-515/06 od 31.08.2006. godine, u predmetu carine, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 31.10.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba preduzeća «DIN Fabrika duvana» a. d. iz Niša, izjavljena protiv rešenja Carinarnice Niš, broj: U/I-425/2006 od 15.03.2006. godine, koje je doneto shodno odredbi člana 105. stav 5. Carinskog zakona («Službeni glasnik RS», br. 73/03 i 85/05), i člana 239. stav 1. tačka 1. i 245. Zakona o opštem upravnom postupku («Službeni list SRJ», br. 33/97 i 31/01), a kojim je odbijen zahtev tužioca za povraćaj plaćenog carinskog duga po JCI UV-4 broj: 189 od 01.02.2005. godine CI Aerodrom Niš.

Tužilac tužbom osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešne primene zakona i povreda pravila postupka. U tužbi navodi da je rešenjem Ministarstva za ekonomske odnose sa inostranstvom broj: 180-483-00-00613-1/2004-07 od 04.01.2006. godine, koje je primio dana 17.01.2006. godine, oslobođen od plaćanja carine na uvoz opreme koja predstavlja ulog stranog ulagača, a koja se odnosi na opremu po specifikaciji koja je uvezena po navedenoj carinskoj deklaraciji. Ističe da to što do trenutka uvoza opreme tužiocu nije dostavljeno navedeno rešenje, koje predstavlja formalni dokaz o ispunjenosti uslova za sprovođenje postupka oslobođenja od plaćanja carinskog duga, propust je državnog organa i ni na koji način ne može dovesti u pitanje njegovo pravo na oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina u skladu sa odredbom člana 194. stav 1. Carinskog zakona za čiju primenu su bili ispunjeni svi uslovi u momentu uvoza. U vezi sa tim ukazuje da je uslov za dobijanje rešenja o oslobođenju od plaćanja uvoznih dažbina za opremu, registracija povećanja kapitala po osnovu uloga stranog ulagača kod Agencije za privredne subjekte, zbog čega je prilikom uvoza opreme izvršeno carinjenje i plaćanje obračunatog iznosa carinskih dažbina, koji postupak je sproveden u skladu sa članom 215. stav 1. tačka 2. Carinskog zakona, jer je carinski dug nastao zbog neispunjenja uslova za odobravanje povoljnijeg tretmana uvoza, tj. zbog nedobijanja dokaza o ispunjenosti uslova za oslobođenje od plaćanja dažbina na uvoz opreme. Stoga smatra da su ispunjeni svi uslovi za povraćaj carinskog duga primenom člana 234. stav 1. Carinskog zakona, kako je to naveo u blagovremeno podnetom zahtevu, jer se radi o carinskom dugu koji nije trebalo da bude plaćen, te da se u ovom slučaju ne radi o zahtevu za ponavljanje carinskog postupka primenom odredbi Zakona o opštem upravnom postupku kako su to organi cenili. Predložio je da se tužba uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da se tužba odbije.

Nakon razmatranja spisa predmeta, navoda tužbe i odgovora na tužbu, Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Pravilno je, po oceni Vrhovnog suda Srbije, postupio tuženi organ kada je odbio žalbu tužioca, nalazeći da je prvostepenim rešenjem pravilno odbijen zahtev za povraćaj naplaćenog carinskog duga za robu uvezenu po navedenoj carinskoj deklaraciji. Ovo sa razloga što iz spisa predmeta proizilazi da je tužilac prilikom uvoza i carinjenja robe podneo carinski dokument koji je sačinjen prema stanju robe u vreme uvoza i dokumentaciji koja je podneta prilikom uvoza robe, te da je carinski dokument - deklaracija u svemu odgovarao stanju robe i podnetoj dokumentaciji, zbog čega nisu ispunjeni uslovi da se primenom člana 105. Carinskog zakona izvrši izmena podataka u navedenoj JCI UV-4, a tim ni uslovi za povraćaj plaćenog carinskog duga. Pri tome, tužilac u postupku prihvatanja deklaracije nije tražio oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina za uvezenu robu u skladu sa odredbama zakona kojima se uređuje strano ulaganje, a primenom člana 194. stav 1. tačka 1. Carinskog zakona, niti je u skladu sa Pravilnikom o obliku, sadržini, načinu podnošenja i popunjavanja deklaraciji i drugih podataka u carinskom postupku ("Službeni glasnik RS", broj 129/03 ... 117/05) u JCI UV-4 uneo šifru koja bi ukazivala da se radi o robi za koju se ne plaćaju uvozne dažbine, pa je pravilan zaključak carinskih organa da u ovom slučaju nisu ispunjeni uslovi iz člana 234. Carinskog zakona za povraćaj naplaćenog carinskog duga. Takođe je pravilno ocenjeno da u ovom slučaju nisu ispunjeni ni uslovi za ponavljanje upravnog carinskog postupka primenom odredbi člana 239. - 246. Zakona o opštem upravnom postupku i po tom osnovu uslovi za izmenu podataka u carinskoj deklaraciji primenom člana 105. stav 5. Carinskog zakona, jer se ne radi o novoj

činjenici ili dokazu u smislu člana 239. stav 1. tačka 1. Zakona o opštem upravnom postupku. Tužilac se Ministarstvu za ekonomske odnose sa inostranstvom obratio zahtevom za oslobođenje od plaćanja carine za uvoz opreme koja predstavlja ulog stranog ulagača dana 23.11.2005. godine, a rešenje po zahtevu tužioca doneto je od strane ovog organa dana 04.01.2006. godine, pa se radi o dokazu koji je pribavljen nakon okončanog postupka carinjenja a u vreme izvršenog uvoza i prihvatanja carinskog dokumenta ovaj dokaz nije bio pribavljen.

Sud je cenio navode iznete u tužbi kojima tužilac ukazuje da je pogrešan zaključak carinskih organa u vezi nepostojanja uslova za ponavljanje postupka, s obzirom da se njegov zahtev odnosi na povraćaj plaćenog carinskog duga, pa je našao da se ovim navodima ne dovodi u pitanje zakonitosti osporenog rešenja. To što je prvostepeni organ u obrazloženju rešenja izneo razloge koji se odnose na ne postojanje uslova za ponavljanje postupka u smislu člana 239. stav 1. tačka 1. Zakona o opštem upravnom postupku u vezi člana 22. Carinskog zakona, pri čemu se dispozitivom rešenja odbija zahtev tužioca za povraćaj naplaćenog carinskog duga, nije od značaja na drugačije rešenje ove upravne stvari. Drugostepeni organ je u postupku po žalbi ocenio da nisu ispunjeni uslovi iz člana 234. Carinskog zakona u vezi člana 194. istog Zakona za povraćaj naplaćenog carinskog duga, dajući dovoljne i jasne razloge, pa imajući u vidu da je upravni postupak jedinstven, na ovaj način otklonjeni su propusti prvostepenog organa.

Sud je cenio i ostale navode iznete u tužbi pa je našao da se ne mogu prihvatiti kao osnovani, jer u trenutku uvoza, prihvatanja deklaracije, kao i stavljanja robe u slobodan promet, roba prijavljena po navedenoj deklaraciji nije predstavljala robu na koju se ne plaćaju uvozne dažbine, jer tužilac nije posedovao dokumentaciju u skladu sa propisima za korišćenje carinske povlastice, pa se u ovom slučaju ne radi o naplati carinskog duga koji nije trebalo platiti.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je našao da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, pa je na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 31. 10. 2007. godine, U. 5594/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Milanka Alkalaj, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

zž